

[Finansministeren.]

Jeg nævnte før, at den foreslaaede Renteskatt antages at give ca. 11 Mill. Kr. Den Skat paa Lønningsindtægter o. lign., som foreslaas, kan antages — dette er dog meget skønsmæssigt — at indbringe 10 Mill. Kr. Det er et Felt, hvor det er vanskeligt at foretage sikre Beregninger, saa jeg maa fremhæve, det er skønsmæssigt; men jeg gaar ud fra, at den vil indbringe 10 Mill. Kr. Den Begrænsning i Formueskattenedsættelsen, som foreslaas, vil indbringe 2 Mill. Kr. ligesom i indeværende Finansaar. Det giver tilsammen 23 Mill. Kr. Da der er Tale om at skaffe Dækningsmidler for 35 Mill. Kr., mangler der endnu 12 Mill. Kr., som jeg har ment skulde dækkes ved indirekte Afgifter.

Nu er indirekte Afgifter noget, der er vanskeligt at have med at gøre i vort Land. Det er den Slags Ting, som har en stærk offentlig Interesse, og saa snart der er Tale om indirekte Afgifter, kan man være ganske sikker paa, at der bliver gjort en meget betydelig Forhaandsreklame for dem. Det besørger Pressen. Det er naturligvis i og for sig meget godt; men det kan jo medføre, at de Indtægter, man har regnet med at skulle have af disse indirekte Afgifter, ikke svarer til det, der var ventet, idet det er muligt ved tidlige Opkøb og andre Foranstaltninger at begrænse den Indtægt, der kan komme af indirekte Afgifter. Dette har mindre at betyde, naar det er Afgifter, som skal vare mange Aar, eller maaske er af ubestemt Varighed, saaledes at man forudsætter, at de skal gælde, indtil man beslutter at ændre dem; men her, hvor der er Tale om, at Afgifterne kun skal gælde et Aar, maa man udvise megen Forsigtighed, for at ikke det hele skal slaas i Stykker ved den Forhaandsreklame, som Pressen gør for saadanne Afgifter.

Jeg skal paa ingen Maade indlade mig paa at kritisere Pressen, det ligger heller ikke under mit Ministerium. Man kunde maaske snarere beundre Pressen for den Selvfornægtelse, den ofte viser med Hensyn til det Minimum af Realiteter, der lægges til Grund selv for de største Sensationer. Men jeg skal nu hverken kritisere eller rose Pressen i den Anledning, jeg skal kun konstatere Kendsgerningen, og det er, at Indtægten af indirekte Afgifter, der kun skal have en forholdsvis kort Varighed, let kan paavirket meget stærkt ved, at de kommer frem til Offentlighedens Kundskab, længe før de skal træde i Kraft. Jeg har derfor haft den Vanskelig-

hed, som denne Side af Sagen frembyder. Jeg har dog ikke ment, der kunde være nogen Betænkelse ved at foreslaa her i Dag en Forlængelse af de indirekte Afgifter, der findes i den Kriselov, som gælder i Øjeblikket. Det drejer sig om Afgifter paa Benzin, om Afgifter paa Øl og Afgifter paa Silke. Disse ekstraordinære Afgifter foreslaas forlænget Finansaaret ud. Efter den nugældende Lov ophører Benzinafgiften med Oktober Maanedes Udgang, og de to andre Afgifter ophører med Kalenderaarets Udgang. De foreslaas nu alle tre forlænget indtil Finansaarets Udgang. Det vil give en Indtægt paa ca. 3 Mill. Kr., og der vil saaledes gennem de tidligere nævnte Forslag og dette Forslag være Dækning for 26 Mill. Kr.

Yderligere mangler der saa Dækning for 9 Mill. Kr., og det er min Mening, at denne Dækning bør tilvejebringes gennem indirekte Afgifter; men af Hensyn til den Risiko, der er i Retning af at faa ødelagt saadanne Forslag, tør jeg ikke fremsætte dem her i Rigsdagen i Dag. Det er altsaa ikke, fordi jeg ikke ved, hvad jeg vil foreslaa. Jeg er villig til for det Udvalg, som formentlig bliver nedsat, at redegøre for, paa hvilken Maade jeg mener disse Indtægter skal tilvejebringes ved Hjælp af indirekte Afgifter, idet jeg gaar ud fra, at det at forelægge mine Forslag i et Udvalg ikke vil give dem en saadan Offentlighed, at man derved kan faa ødelagt deres Virkninger, og idet jeg gaar ud fra, at selv de Partier, som maaske er interesserede i, at Staten faar saa faa Indtægter som muligt, alligevel af Hensyn til Statens samlede Økonomi vil forstaa at bevare den Tavshed om saadanne Spørgsmaal, som er nødvendig, indtil Gennemførelsen, eventuelt snart, vil ske. Jeg udtaler Haabet derom, og jeg tror ogsaa, det vil være saadan.

Jeg er altsaa villig til overfor et Udvalg at fremsætte, hvad jeg kunde tænke mig idet jeg mener, det bør være indirekte Afgifter. Men jeg mener, det er min Pligt ikke at ødelægge disse Indtægter ved at fremsætte Forslag om dem paa et Tidspunkt, hvor man maa være klar over, at de saa maaske kun vil give Halvdelen af de Indtægter, man tænker sig tilvejebragt ved Forslaget.

Med disse 9 Mill. Kr., som jeg altsaa maa bede om, at man vil have Taaalmodighed med, indtil Udvalget er nedsat — det varer forhaabentlig ikke længe —, vil der være fuld Dækning for disse Krisehjælpslove, som er fremsat, saaledes at de ikke kommer til at bringe Vanskeligheder med Hensyn til Balancen paa Finansloven for næste Aar.